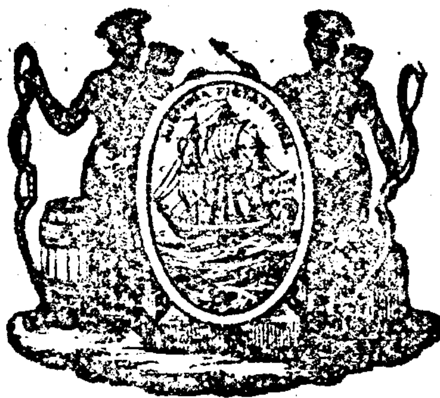
Ao. 1858. **Dingsdag**

No. 77. **29 Junij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, 25 *Junij* 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. 14n. dezer maand No. 8, is de Heer W. B. White geadmitteerd als Translateur in de Engelsche taal.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, *den* 28 *Junij* 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 25 dezer maand No. 5, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Agent van Politie C. B. Aduard, op zijn verzoek als zoodanig *eervol* ontslag verleend.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, *den* 28 *Junij* 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 26 dezer maand No. 5, is aan Jacques Jacob Salomons en Juda Nathan Samuels voor hunne firma Samuels & Co. vergunning verleend, om de bedrijven van *Koffijhuishouders* en *Billardhouders* uitteoefenen in het Huis aan de *Zwartenhovenbrug Straat* La. E No. 233.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, *den* 28 *Junij* 1858.

(7463) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de slavin *Fannij*, geboren in 1821, moedersnaam onbekend, en hare kinderen *Bebé*, geboren in 1841, *Doortje*, geboren in 1843, *Isaac*, geboren in 1848 en *Alexander*, geboren in 1850, van den naam van Plantage *Nieuw Mocha* af- op dien van Eduard Kölle voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
25 Junij. Van den slaaf *Bernard*, geboren in 1840, zoon van *Alida*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. J. Polak.
25 Junij Van het slavenkind *Anna*, geboren in 1846, dochter van *Nanette* of *Adjuba*, toebehoorende aan S. Lijons nom. ux.
» » Van het slavenkind *Romulus*, geboren in 1844, zoon van *Cellestina*, toebehoorende aan H. Schorrenberg.
» » Van het slavenkind *Simson*, geboren in 1854, zoon van *Malie*, toebehoorende aan Plant. *Burnside*, district *Coronie*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, 27 *Junij* 1858.

Op den 11 Junij 1858, is in het district *Coronie* aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Willem Putter
en
Elisabeth van Rossen.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, *den* 27 *Juny* 1858.

Op den 18den Junij 1858 is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Daniel Theodorus Oliviera
en
Marij Ann Affleck.

Joseph Peter
en
Henriette Charlotte van Soutrann.

Jan Lodewijk Treurniet
en
Lodewijka Maria de Vreugd.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur dezer Kolonie aan de minstinschrijvenden aanbesteden:

De levering der voor 's Gouvernements dienst benoodigde VOEDINGS-ARTIKELEN voor Militaire rantsoenen, enz. gedurende het jaar 1859,

en zulks op de voorwaarden, welke voor de gegadigden ter lezing liggen ten burele van den ondergeteekende.

De bus der inschrijvingsbilletten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Vrijdag den 9 Julij, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Van de Gouvernements Plantaadje *Rustenburg* worden bij inschrijving tegen *Contante betaling* te Koop aangeboden:

23 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 29 dezer, des voormiddags ten 10 ure, ten burele van den ondergeteekende.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van Plantaadje worden afgehaald.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Op HEDEN, des voormiddags ten 9 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, in het openbaar doen verkoopen:

Een *derde* aandeel in den grond **Combè**, gelegen aan de rivier *Suriname*, ter linkerhand in het opvaren tusschen den *Groote Rij-* of *Combé weg* en grond *Nooit Volmaakt*, aankomende den *desolaten* boedel G. W. Kemper als mede Erfgenaam van wijlen Truijtje van Wolff. Zoo mede de **Nalatenschap** van de *desolate* Boedels C. M. Rhijnbergen, G. van Wildernis, R. Goedschalk Echtgenoot van M. H. Cotino Jr., A. Karelshoek, J. Levi, G. C. Schutte en J. C. G. Sluijter.

En vermits geene genoegzame goederen in deze Boedels aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, *den* 29 *Junij* 1858.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(7778) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrij-

dag *den* 2 *Julij* 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

Het Erf en de daarop staande gebouwen alhier aan de *Domine straat*, La. C No. 54 *a* en *b*.
aankomende E. C. W. Arnzen Wed. J. H. Geisler.

Paramaribo, den 28 *Junij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

(7781) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname* zal op Vrijdag den 2n. Julij 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De slaven *Adriaan, Toontje, Frans, Christiaan, Johanna, Catharina, Augusta* en *Johanna Elisabeth*, bekend gestaan hebbende ten kantore der Registratie van Slaven ten name van J. B. L. Ten Behm Wentholt, (nu boedel) doch als het wettige eigendom van H. Stenhuijs Jr., als eenige Erfgenaam van zijnen vader nu wijlen H. Stenhuijs in executie genomen, welke slaven thans ten kantore der Registratie van Slaven bekend staan ten name van H. Stenhuijs Jr.

Paramaribo, den 28 *Junij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

(7777) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 9den Julij 1858, des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje **Nieuwhoop**, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, aankomende Judith Gomperts Weduwe M. A. Salomons.

Paramaribo, den 28 *Junij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

van den Houtgrond **La Resourse**, zullen op Donderdag den 8n. Julij e. k., des morgens te *half negen* uur, ter kastelenije van het Geregtshof, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove, tot de Zaken van Curatele en Sequestratie, publiekelijk verhuren: Bovengenoemden **Houtgrond**, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, met de daaraan behoorende SLAVEN, ingevolge Inventaris, welke, benevens de voorwaarden van verhuring, ter visie liggen ter griffie van het Geregtshof. (7771)

Paramaribo, den 25 *Junij* 1858.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Picardie*, zullen bij inschrijving de levering aanbesteden van

diverse *Uitdeelings-Goederen*,

ten behoeve der Slavenmagt van dat Effect volgens opgave en voorwaarden, ter inzage liggende ten huize van den kantoorhoudenden Sequester A. KENNEDIJ, alwaar tevens de inschrijvings billetten, vergezeld van monsters der Goederen, zullen worden ingewacht tot Vrijdag den 2den Julij e. k.

Paramaribo, den 26 *Junij* 1858.

(7464)

Het *Bestuur* van de afdeeling *Suriname* der Maatschappij van Land- en Tuinbouw *»de Marne"* gevestigd te *Wehe* (Provincie Groningen,) tot heden toe te vergeefs gewacht hebbende op de reeds voor lang door het Hoofdbestuur afgezonden zaden, acht zich verpligt aan de Leden mede te deelen:

dat, toen de lijsten van deelname, in het vorige jaar, door de geheele kolonie waren rondgezonden en, na eenige maanden wachtens, terug ontvangen, het Bestuur — vertrouwende op eene spoedige aanzuivering der Contributie — zich gehaast heeft *f* 300.— in wissel aan het Hoofdbestuur over te maken, niettegenstaande van eene inteekening van *f* 413.40 *toen* nog slechts ongeveer *f* 130.— geinkasseerd was;

Dat, na vroeger berigt te hebben bekomen van de ontvangst dier gelden, het Bestuur, bij missive van 6 Februarij d. j., van het Hoofdbestuur de mededeeling ontving, dat eene kist, inhoudende 135 soorten bloem- en tuinzaden in 3247 pakjes, voor al de leden, onverschillig of zij hunne Contributien al dan niet reeds betaald hadden, aan de HH. Hoijman en Schuurman, Scheepsmakelaars te *Amsterdam*, ter expeditie herwaarts was afgezonden; en

dat het bestuur tot heden die zaden nog niet heeft ontvangen en daarover zijne verwondering aan het Hoofdbestuur te *Wehe* reeds heeft kenbaar gemaakt, met uitnoodiging, om de vereischte maatregelen te nemen tot eene spoedige en rigtige overzending van goede zaden.

Het bestuur betreurt het langdurig achterblijven dier zaden, maar verwacht dat deze óf spoedig aankomen, óf door eene nieuwe bezending achtervolgd zullen worden, en zal de Contributie der leden over dit jaar, evenmin als het nog verschuldigde over het vorige jaar, ten bedrage van ruim *f* 80 niet doen invorderen, alvorens de verwacht wordende zaden aangekomen en aan de leden afgegeven zullen zijn.

Paramaribo, den 28 *Junij* 1858.

Namens het Bestuur.

De Secretaris,

DE JONG.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 28 *Junij* 1858.

Op Dingsdag den 29n. dezer, des namiddags ten *vijf* ure, zal het monument op het graf van wijlen onzen verdienstelijken landgenoot Mr. Hendrik Charles Focke, in den *»Nieuwe Oranje Tuin"*, plegtig onthuld worden.

Fransch Guyana.

Verslag van de District-Commissarissen gedurende het 1e. kwartaal dezes jaars.

(*Vervolg van ons vorig nommer.*)

Tonnegrande.

De kultuur van de roucou, welke het voornaamste uitvoer artikel van dit district was, is uithoofde van de daling van den marktprijs verlaten. Ieder bouwt nu koffij.

De arbeid is verre van regelmatig; de houtvelling schijnt op eenige werkplaatsen waar men met inboorlingen arbeidt te verslappen; daarentegen is van de werkplaatsen alwaar immigranten gebezigd worden eene vrij belangrijke hoeveelheid timmerhout naar Caijenne verzonden.

De veeteelt schijnt zich te willen ontwikkelen op dat gedeelte van het district alwaar overvloedig weilanden voor handen is, alles doet op vooruitgang hopen.

De dienst der opzigters wordt er vrij naauwkeurig verrigt.

Kourou.

In dit district waar men zeer veel werk van de roucou maakte, heeft men die cultuur even als op andere plaatsen, om dezelfde reden vaarwel gezegd. De grondeigenaars schijnen meer geneigd te zijn om *Sea Island* katoen te cultiveren. Het bestuur wendt alle pogingen aan om deze neiging aan te moedigen. Vroeger zond ditzelfde district eene zeer belangrijke hoeveelheid inlandsch katoen naar de hoofdplaats, en alles doet verwachten dat de oogst van *Sea Islands* katoen voor de planters zeer voordeelig zal zijn.

De veeteelt blijft nog op dezelfde hoogte. De oorzaak daarvan moet gezocht worden in de nalatigheid der veehoeders, die geen behoorlijke zorg voor de beesten dragen, en in het gemis aan toezigt zijdens de grondeigenaars.

De dienst is vrij regelmatig uitgeoefend geworden.

Sinnamary.

De veefokkers van dit district beginnen te begrijpen hoe voordeelig het is om de kudden tegen de ruwheid van het saisoen te beschermen. Verscheidene onder hen, die tot dat einde stallen gebouwd hebben, ondervinden dat hunne menagerien zich nu in veel beteren toestand bevinden.

Hier is de kultuur van de roucou niet verlaten noch verwaarloosd, maar zij neemt, om de boven vermelde reden, ook niet toe.

Verscheidene grondeigenaren maken zich gereed om de kultuur van *Sea-Islend* katoen te ondernemen, doch het saisoen is daartoe nog niet gunstig.

Met den aanbouw van voedings artikelen gaat het naar wensch; het verbruikte is wederom door nieuwe aanplanting aangevuld.

De rijstgronden die in het laatst van het afgeloopen jaar aangelegd zijn, staan goed en belooven een ruimen oogst.

De houtvellingen leveren, uithoofde van gebrek aan handen, geen product meer op.

Met de gemengde armenschool onder het bestuur der Zusters van St. Joseph, gaat het, even als vroeger, zoo goed mogelijk.

Iracoubo.

In het eerste kwartaal dezes jaars heeft de veeteelt in dit district over het algemeen zeer vele verliezen geleden; op sommige gedeelten door gebrek aan zorg voor de dieren en ook door verwoesting der tijgers.

De rijst en maïs velden beloven een' vruchtbaren oogst, die reeds aangevangen is.

Eenige inwoners zetten de roucou kultuur voort; verscheidene planters hebben *Sea-Island* katoen geplant; die aanplantingen schijnen onder gunstige omstandigheden bewerkstelligd te zijn.

Ook hier levert de houtvelling, uit gebrek aan werkvolk, niets op.

Politieke loopbaan van lord Derby.

Edward Geoffrey Smith Stanley, veertiende graaf van Derbij, is een edelman van erkende bekwaamheid, als staatsman en als parlementair

redenaar bekleedt hij den hoogsten rang. Als het hoofd van het beroemde huis van Stanleij en erfgenaam van de aanzienlijkste titels en bezittingen, behoeft hij voor geen edelman uit een der drie koningrijken op zijde te treden.

Hij werd den 29 Maart 1799 geboren te Knowsley Park, nabij Prescott in Lancashire, en was de oudste zoon van lord Edward Stanley, dertienden graaf van dien naam, welke onder laatstgenoemden titel meer algemeen bekend is. Zijne jeugd bragt hij door te Eton en later te Oxford, en maakte zich reeds vroegtijdig naam door zijne kennis van het latijn; hij verwierf zelfs meermalen den van staatswege uitgeloofden prijs voor zijne verzen in die taal. Toch verliet hij de academie te Oxford zonder graad te hebben behaald, volgens sommigen omdat hij, een zoon uit het huis van Stanley, zich niet door anderen wilde zien overtreffen, en het uitzigt op den eersten graad voor hem niet bestond.

In 1820 werd hij voor de eerste maal naar het parlement afgevaardigd, maar het duurde tot 1824 voor hij eenig aandeel in de discussiën nam. Toen eerst gevoelde hij zich daartoe sterk genoeg, en van dien tijd af oefende hij een grooten invloed op de liberale partij uit. In 1828, onder het bewind van lord Goderick, werd hij lid van den *privy council* en onder secretaris van staat voor de koloniën.

In 1834 werd hij, door den dood van zijn grootvader, waardoor zijn vader graaf van Derby werd, lord Stanley, en die opklimming had ook eene verandering in zijne politieke gedragslijn ten gevolge, en hij verliet de partij der Whigs en reformers, welke hij tot dusverre was toegedaan.

In 1830, secretaris voor de zaken van Ierland geworden, trad hij in 1833 als secretaris van staat voor de kolonien op, maar het jaar daarop nam hij, ten gevolge der maatregelen van zijne ambtgenooten betreffende de kerk in Ierland, zijn ontslag. Hij nam toen zijne plaats in de milieu.

In 1835 toonde hij zich bij verschillende gelegenheden een bepaalde Peelist; hij weigerde echter in het kabinet van Peel zitting te nemen, maar toen deze uit het ministerie trad, schaarde hij zich met hem in de oppositie.

Toen in 1841, blijkens de laatste verkiezingen, Peel evenwel de groote meerderheid vóór zich had, aanvaardde Stanley de hem aangeboden portefeuille van koloniën en bleef tot in 1845 Peel getrouw. In dat jaar, door den dood zijns vaders tot lid van het hoogerhuis verheven, werd hij daar de leidsman der conservative partij, die hij door zijne oratorische talenten van zeer veel dienst was.

De freetraders politiek van sir Robert Peel, verwijderde lord Derby van zijn ouden bondgenoot, en zoodra deze de korenwetten had afgeschaft, voegde zich Derby bij de partij der protectionnisten. De pogingen van die partij, aan wier hoofd Derby, lord George Bentinck en Disraëli stonden, hadden ten doel de disorganisatie van de Whigs en Peelisten of conservativen, en met zooveel goed gevolg werden zij bestuurd, dat de protectionnisten in 1852 het bewind durfden aanvaarden. Maar slechts weinige maanden later trad het protectionnistische kabinet weder af, ter gelegenheid van de verwerping van het budget van Disraeli. Lord Aberdeen stelde toen het »ministerie der coalitie zamen."

Bij den val van dit laatste kabinet, in 1855, had Derby een ministerie in zijn geest kunnen vormen, maar hij wilde daartoe niet overgaan, op grond, zoo als hij zeide, dat geen ministerie, door hem gevormd, in den toenmaligen staat van zaken aan de gebeurtenissen het hoofd kon bieden.

Thans, nu het kabinet Palmerston gevallen is ten gevolge van den tegenstand tegen de bill omtrent de veiligheid van vreemde souvereinen, schijnt Derby daartoe wel kans gezien te hebben. De publieke opinie is evenwel op dit punt in strijd met den edelen lord, en nu reeds, weinige weken na de optreding van het ministerie Derby, gewaagt men van eene mogelijke aftreding. De toekomst zal leeren in hoeverre dit gerucht gegrond is.

Informatie-Bureau in de Vereenigde-staten.

Noord Amerika is het ware land voor den man die vindingrijk is in het uitdenken van nieuwe middelen van bestaan. Handel, scheepvaart, nijverheid, landbouw, dat zijn zulke oude en versleten middelen om daarin zijn brood te zoeken. Men moet dan altijd op den voorspoed en op den bloei en op de welvaart van het algemeen hopen, maar dat doen zoo'n massa menschen, dat daarin door de mededinging al bitter weinig te verdienen is. Liever juist het omgekeerde gedaan van 't geen de groote hoop doet, en gespeculeerd op het ongeluk van hen die in handel enz. gevallen zijn. Geef van hun val een omstandig relaas, som allen op die in een jaar in die hooggeroemde vakken van bestaan ten onder gaan, en het verkoopen van die opgaven zal een' voldoend middel van onderhoud verschaffen.

De heeren Tappan en M'c Killap hebben een bureau van informatie opgerigt, waar men inlichtingen kan verkrijgen aangaande de soliditeit van een ieder die zich op het gebied van nijveren arbeid beweegt, en waar tevens de staten worden opgegeven dergenen die bankbreukig worden. Die inlichtingen met juistheid te geven, mag men veilig eene onmogelijkheid noemen, want vergissingen, verkeerde onderstellingen, misgrepen, zijn daarin onvermijdelijk. De verstandige man zal dan ook aan de inlichtingen van die bureaux weinig waarde hechten. Maar de staten der faillissementen zijn van meer belang. De mededeelingen over 't geen in de laatste crisis gebeurd is, zijn belangrijk genoeg om kort weer te geven.

Van de 227.048 firma's die in de boeken van het genoemde bureau bekend zijn, failleerden er gedurende 1857 niet minder dan 6022, waarvan 741 zonder een cent uit te betalen of die frauduleus waren; 't geen een verlies opleverde van ƒ48 millioen. De schulden der overige 5281 zijn geraamd op ruim ƒ672 mill. en het gemiddeld dividend zal naauwelijks 40 pCt. bedragen. Het verlies daarop zou dan ƒ360 millioen bedragen of in het geheel ƒ408 mill. In deze lijst is geen enkel huis opgenomen dat om surchéance gevraagd heeft, noch een enkele bank, spoorweg of andere groote maatschappij. Daar noch de staat New-York, noch de andere groote Staten wetten op bankbreuken hebben, wordt over het grootst gedeelte van deze enorme sommen beschikt, zonder eenig wettelijk toezigt. Waarschijnlijk zal de lijst in dit jaar ook niet zoo gering zijn, daar nog verscheidene kleinere huizen ten gevolge der geledene verliezen zullen vallen, 't geen de afgeloopen maand Januarij reeds bewijst, waarin 640 huizen hunne betalingen schorsten, tegen maar 310 huizen in Januarij 1857.

Uit de wijze, waarop de voornaamste Duitsche dagbladen zich thans reeds over de Parijsche conferentien uiten, blijkt het duidelijk, dat zij voor de algemeene Europesche belangen weinig goeds van dezelve verwachten. Zij hebben geen vertrouwen in de staatkunde van de Parijsche en Petersburger kabinetten, en beschuldigen ze, dat het hen minder er om te doen is, om de nog bestaande geschilpunten op eene bevredigende en duurzame wijs vereffend te zien, dan wel, om eene soort van hoogere regtbank te vormen, voor welke alle Europesche kwestien voortaan behoorden te worden gebragt, om door haar beslist te worden. Zij willen hierin eene geheime overeenkomst tusschen Frankrijk en Rusland zien, ten doel hebbende eene zekere suprematie uit te oefenen, die, op den duur, voor Duitschland, Oostenrijk en Porte gevaarlijk konde worden. Zelfs in Engeland is men wantrouwig geworden en verlangt men, dat in deze conferentie niets ter sprake worde gebragt, dan hetgeen tot de definitive ten uitvoer legging van het Parijsche vredestraktaat volstrekt behoort. In dit opzigt zijn ook Oostenrijk en Turkije het onderling volkomen eens, en hierin ligt ook de grond van de vertraagde opening dier conferentien, omdat deze mogendheden vooraf langs diplomatieken weg, de hoofdpunten reeds zoo ver geregeld willen zien, dat men in de Parijsche conferentien slechts het zegel op dezelve behoeve te drukken. Deze dagbladen hopen en vertrouwen, dat de laatstbedoelde mogendheden in geenerlei opzigt van haar voornemen zullen afwijken. Sardinie zal zich natuurlijk aan aan de zijde van Frankrijk en Rusland scharen. In welken zin Pruissen zich verklaren zal, dit moet nog worden afgewacht. Inmiddels zijn deze dagbladen het in zóó verre eens, dat de persoonlijke bedoelingen van keizer Alexander van een vredelievenden aard zijn, te meer, daar hij voor uitvoering van de voorgenomen groote hervormingen in de administratie en het krijgswezen zijns rijks, nog voor langen tijd den vrede dringend noodig heeft. In weêrwil hiervan zal echter Rusland zijne politieke combinatien, zóó wel in als buiten Europa, geen oogenblik uit het oog verliezen, maar veel meer eene houding aannemen, die volkomen berekend is om zijne magt en invloed staande te houden, en zelfs zoo veel mogelijk te vermeerderen. Het Petersburger kabinet heeft nog bij voortduring zijne blikken op Turkije gevestigd, waar het zoowel in het Noorden als in het Zuiden, de sympathie der Christelijke bevolking bezit. Dit kabinet zal in het geheim alle middelen blijven aanwenden, om de Porte weder in haren vroegeren staat van afhankelijkheid te brengen. Daarbij komt nog, dat men in Rusland, over het algemeen, niet hecht aan de duurzaamheid van den tegenwoordigen vrede en dat men tevens de *entente cordiale* tusschen Frankrijk en Engeland, voor onnatuurlijk houdt, en bovendien van meening is, dat Napoleon III,

wiens absolutismus voornamelijk op het leger steunt, eerlang eenen oorlog zal noodig hebben om zich op den troon staande te houden. Rusland wil voor alle eventualiteiten voorbereid zijn; zijn leger, ofschoon schijnbaar verminderd, is niet meer over eene groote ruimte verspreid, maar meer geconcentreerd, en kan derhalve, binnen korten tijd, bij groote massas naar die punten gezonden worden, waar het noodig konde worden; zijne vestingen bevinden zich in den besten staat en de communicatie wegen worden alom verbeterd en vermeerderd. De jongste ongelukkige veldtogt was eene nuttige school voor Rusland waaruit het voor de toekomst, groote voordeelen zal weten te trekken.

Ribera, de moordenaar van den Spaanschen kolonel Verdugo, behoort tot eene geachte familie uit Granada; twee zijner broeders zijn advokaten. Zijn geheele levensloop kenmerkt zich door eene aaneenschakeling van laagheden en misdaden. Hij stond vroeger in dienst als luitenant bij een provinciaal regement van Almeria, maakte zich toen aan diefstal schuldig en werd tot zes jaren gevangenis veroordeeld. Door familie-relatien en andere voorspraak gelukte het hem zijne straf te ontgaan; de dienst moest hij echter vaarwel zeggen. Hierop werd hij bij de geheime politie aangesteld, die hier uitsluitend tot het bevredigen van allerlei wraakzuchtige doeleinden, tot knevelarijen enz. gebruikt wordt. Onder graaf San Luis bragt hij het zelfs zoover, dat hem de post van chef der geheime politie werd opgedragen. Weldra toonde hij welke diensten men van hem in deze betrekking kon verwachten. Hij gaf voor bevel te hebben om den heer Camacho als zamenzweerder dood of levend gevangen te nemen. De eigenlijke reden, die Ribera voor zulk eene afschuwelijke daad had, was wraak wegens een persoonlijk geschil, dat hij met hem had gehad. Hij wist zich met behulp van eenige geregtsdienaren van zijn persoon meester te maken, liet hem binden en begon hem toen met eenen stok zoo gevoelig af te ranselen, dat de agenten van politie den gevangene tegen hem in bescherming moesten nemen. Er werd een proces tegen hem aanhangig gemaakt, doch de revolutie van 1854 brak uit, en hij werd in vrijheid gesteld. Hij begaf zich naar den generaal Dulce in Alcala en bood dezen zijne diensten aan. De generaal liet hem arresteren en zond hem naar het hoofdkwartier van O'Donnell. Deze, die aangaande de plannen van den gevangene ingelicht was, gaf bevel hem als spion en verrader te fusileren. Aan den kolonel Verdugo, die de groote wacht in het hoofdkwartier kommandeerde, werd opgedragen hem goed in het oog te houden. Volgens sommigen hadden de kolonel Verdugo, de generaal Serrano en de generaal Ilarrigo gratie voor hem gevraagd; anderen daarentegen willen weten, dat Verdugo den gevangene op eene ruwe en verachtelijke wijze had behandeld, en dat deze den kolonel van dien dag af aan haat toedroeg. Ribera werd weder in vrijheid gesteld, en zoo lang de revolutie zegevierde, had hij te veel van de regtbanken in zijn vaderland te vreezen, om niet zijne fortuin in Frankrijk te beproeven. Hier had hij zich te verheugen in de ondersteuning der voornaamste uitgewekenen, maakte schulden, voerde schelmstukken uit en werd in Frankrijk gevangen genomen en naar Clichy getransporteerd. Hij ontvlugtte echter, en toen Narvaez in het jaar 1856 naar Spanje terugkeerde, kwam ook hij weder naar Madrid, en het gelukte hem chef der geheime politie te worden. Na de aftreding van Narvaez was hij andermaal zonder betrekking, en men weet niet of hij tegenwoordig een post bekleedt. Hij dreigde de ministers met de openbaarmaking van gewigtige papieren, die hij in zijn bezit had, en welke de hooggeplaatste personen zouden compromitteren.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN,

Den 28 dezer, de kol. schoener *Coronie*, kapt. L. Wildschut, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 26 dezer, Z. M. Brik *Venus*, kommandant van Voss, naar Nederland.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Compagnie, kapt. Kuiper, adres bij J. C. Oosterbaan.

Plata, kapt. Koch, adres bij F. P. Bouguenon. *Sluit 15 Julij e. k.*

ADVERTENTIEN.

MAIL-NIEUWS.

Paramaribo, den 28 Junij 1858.

Bij het ter perse leggen dezes ontvangen wij onze Mail-pakketten, aangebragt per de Koloniale schoener *Coronie*, die op Vrijdag den 25n. Demerarij verliet en via Nickerie, in drie dagen, de reis herwaarts heeft volbragt. — De bij deze gelegenheid ontvangen berigten uit het Moederland loopen tot 29 Mei ll. Het politiek nieuws is bijzonder schraal.

De Eerste Kamer was den 26n. Mei voor het eerst sedert de optreding van het nieuwe Ministerie bijeengekomen en de werkzaamheden hadden tot dusver nog niets opgeleverd wat vermelding behoeft; men verzekerde dat de Tweede Kamer nog dezen zomer en wel in Julij weder zou bijeenkomen, maar het is niets meer dan een gerucht; intusschen noemde men de spoorwegen als het onderwerp dat behandeld zou worden.

In 's Hage heeft de heer Delprat voor het lidmaatschap der Tweede Kamer op den heer Metman gezegevierd. Te Leeuwaarde daarentegen heeft de liberale partij de zege behaald, zijnde in plaats van den heer Bieruma Oosting benoemd doctor W. Idzerda. De verkiezingsstrijd begon zich reeds langzaam te ontwikkelen; zooals men weet, moesten de verkiezingen voor de helft der Tweede Kamer op den 8n. Junij plaats hebben.

De oud Gouv. Gener. van Neerl. Indie, Mr. A. J. Duijmaer van Twist, schijnt veel kans te hebben op nieuw in de Kamer te komen.

Het verblijf van H. M. de koningin aan het Fransche hof heeft zich door eene reeks van schitterende feesten gekenmerkt; de koningin werd in het begin van Junij in de residentie terug verwacht.

De weersgesteldheid bleef in het moederland steeds te wenschen over, men klaagde over watergebrek.

Het overige Europeesch nieuws levert weinig belangrijks op.

In Britsch Indië ziet het er treurig uit; het heete jaargetijde is nu aangebroken en het Eng. leger smelt meer door de zon en de ziekte dan door het kanon.

De *Surinaamsche* producten stonden aan de Nederl. markt als volgt: Suiker f25 a 63, *Nickerie* f27½, Katoen met weinig omgang, Kakao op iets lagere prijzen.

In Texel aangekomen den 24 Mei: *Cornelia*, kapt. De Leeuw, van hier. — Zeilklaar naar herwaarts: *Josephina*, Hoffker.

Bij Falmouth den 26n. Mei aangekomen: *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmse, van hier.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**